

La utopia de Solé-Tura

Proposta de candidatura PSC-PSUC

El comunista Oriol DOMINGO Jordi Solé-Tura, dirigent del PSUC, ex-diputat al Congrés, ex-regidor de l'Ajuntament de Barcelona, catedràtic de dret polític, pensador, vol guanyar Jordi Pujol. Vol assaltar, democràticament, el Palau de la Generalitat de Catalunya. Vol guanyar les eleccions catalanes del 1988. Diu que l'esquerra no es pot permetre el luxe de tornar a perdre. En té la fórmula: crear una candidatura unitària d'esquerres que es basi en un programa comú i que sigui encapçalada per un líder indiscutible des dels punts de vista de l'esquerra i del catalanisme.

Candidatura unitària d'esquerres vol dir una entesa ferma entre PSC-PSOE i PSUC, entre socialistes i comunistes, més tots aquells que d'una manera o altra sintonitzen amb aquesta òrbita. Però, ¿què és ser d'esquerres

Solé-Tura vol ser president

I Arxiu

avui? ¿Què és ser-ho a Catalunya, quan hi ha uns partits que es proclamen d'esquerres i com a tals arrelats al poble, i aquest poble ha optat lliurement a les darreres eleccions per una oferta com Convergència i Unió, que es mostra con a nacionalista, progressista i europeista?

En tot cas, al Principat és obert un debat intern en l'àmbit social-comunista sobre el futur de l'esquerra, debat comú al que es manté arreu d'Europa i que a casa nostra ha tingut una mostra aquest darrer cap de setmana en unes reunions que sobre la qüestió s'han organitzat a Girona.

Retornant a Solé-Tura,

Per la seva banda, el secretari general del PSUC, Antoni Gutiérrez Díaz, tampoc no està d'acord amb la proposta del seu estimat company de partit, encara que gent que el coneix molt diu que el «Guti» no és un malpensat. Les discrepàncies de Gutiérrez Díaz amb Solé-Tura sobre aquesta qüestió no són fruit de mals pensaments, sinó que són fruits d'una distinta visió sobre l'estratègia política a seguir per a aconseguir el somni que el Palau de la Generalitat estigui ocupat pel conjunt de l'esquerra, dins de la qual hi hagi un recobrat PSUC.

Sectors importants del comunisme català pensen que aquesta plataforma unitària com a alternativa al pujolisme proposada per Solé-Tura és ara com ara una utopia, perquè consideren que els convergents encara no han arribat al seu sostre, donada la seva forta incidència en el teixit que conforma la societat civil. És a dir, segons aquesta anàlisi, es preveu que Pujol torni a guanyar dintre de quatre anys.

Al contrari que Solé-Tura, Gutiérrez Díaz proposa avançar d'una manera més lenta, però potser més segura a la llarga. Es tractaria de no començar la casa per la teulada, sinó d'anar establint lligams de col·laboració entre socialistes i comunistes en els àmbits municipal, sindical, cultural, parlamentari, entre altres. També es tractaria que aquest procés de cohesió i de reflexió conjunta anés avançant malgrat les fortes discrepàncies ente PSC-PSOE i PSUC, com, per exemple, respecte a l'OTAN i al corresponent referèndum, i respecte a les polítiques econòmico-social i autònoma del govern de Felipe González.

la seva proposta no és ben acceptada ni per socialistes ni per comunistes. Ambdues forces polítiques es mostren obertes a establir lligams d'entesa i col·laboració, però sense passar per la confecció d'una candidatura unitària, amb programa comú, com a fórmula per vèncer la CIU de Pujol a les eleccions del 88.

Raimon Obiols no veu clara la proposta de Solé-Tura. Gent del seu entorn diu que el dirigent del PSC-PSOE ha arribat a pensar que el que pretén Solé-Tura és desbancar-lo, per ser el polític-vencedor comunista qui encapçalaria aquesta somniada candidatura unitària. Els amics de Solé-Tura sostenen que d'això res de res, i que Obiols és un malpensat.